Cariera celui mai inepuizabil jucător de football din România

„Ploae" - omul care „pușcă" poarta

Silviu Ploeșteanu - jucătorul și omul

de TUDOR VOINEA

În vuietul Metropolei, în larma străzei, printre oamenii care mișunătărăți de treburi cotidiane găsești totdeauna siluete care îți sunt familiare și pe care le deosebești din banalul mulțimei. Nu ți s'a întâmplat, cititorule, să te pierzi dealungul Căii Victoriei printre femei frumoase ca primăvara însorită, să-ți lovești privirea de spatele larg și provocător al lui Moți Spakow? Sau, să te plimbi agale prin fața meselor înșirate și lipite de vitrina cafenelei să te ciocnești nas în nas cu Iancovescu? Au ceva acești oameni care îi deosebește de toți ceilalți. Au o personalitate care se desprinde nu numai pe stradă și pe ring, pe scenă sau oriunde i-ai găsi.

Pe aceiași uliță une ai găsit pe Iancovescu sau Moți Spakow, merg mai toți jucătorii de football. Vedete cu nume statornice pe firmamentul luminos al popularității dar anonimi în marea massă a oamenilor.

30, 40 de mii de oameni au aplaudat pe Bodola, pe Humis sau pe Bindea. I-ai aplaudat și d-ta, cititorule, i-ai admirat în salturile lor minunate, în sprintul emotiv dealungul terenului, ai sburdat de veselie când au marcat în poarta cehilor sau a belgienilor Fazele îți sunt nemuritoare în memorie și personalitatea lor îți rămâne întipărită ani de zile.

Pe stradă, acolo unde roiesc, Bodola, Humis sau Bindea, îți sunt necunoscuți. In straie «nemțești» abia îi recunoști.

Viața lor se confundă cu a mulțimei. Și totuși cate să ascund într'o vedetă de football, câte lucruri îl deosebesc de d-ta, de noi..

S'a născut un jucător

Prin mijlocul lui Februarie 1914 s'a născut într'o casă carecare din strada Bechet, la Craiova, un făt care a fost înregistrat simplu și concis de către ofițerul stării civile: Silviu Ploeșteanu. Numele acesta a fost scris atunci pentru prima dată și a fost predestinat să fie transcris de zeci și sute de ori în coloanele ziarelor, Nu este nimic senzațional într'o naștere care se petrece într'un amurg și totuși oricare nou venit pe lume aduce bucurie într'o casă de buni români și creștini.

Ați trăit desigur viața copilului, ați avut aceleași senzații, aceleași curiozități pe care le-a trăit Silviu Ploeșteanu. V'ați jucat cu mingea roșie de gumă, cadou dela unchiu și ați evadat de multe ori până la marginea trotuarului, înspăimântând pe mămica grijulie.

Micul Silviu a avut o copilărie ca multe alte, punctată de fantezii puerile, de năzdrăvănii oltenești și încurajată de basme eroice.

«Universitatea», clubul studenților clujeni, era cea mai frumoasă boemă a studentului ardelean. In cântece, în glume, în goană nesfârșită după ghidușerii trecea viața studentului.

Lazăr Sfera, un mare prieten

Aci are primul său prieten mai mare în Lazăr Sfera. Il leagă de acest om cele mai calde sentimente prietenești, învață dela acesta ceiace înseamnă tovărășia adevărată, camaraderia la sacrificiu.

Sfera, pe care toți spectatorii îl critică aspru, de care adversarii se tem, este în viața de toate zilele un sentimental, un prieten credincios. Ploeșteanu îl descoperă, viața interioară și îl prețuiește ca pe cel mai bun prieten.

Sfera îl îndrumează, îi arată realitatea, îl conduce pe drumul bun și îl va urma pe calea de mai târziu.

La «Universitatea» începe veritabila carieră footballistică a lui Ploeșteanu. Joacă în primul său match cu «Young Fellows» din Elveția, pe care îi învinge cu 4-2. Marchează în acest match două goaluri. Sepi obținând cealaltă jumătate a scorului .Este epoca de glorie a clujenilor care câștigă match după match.

Ploeșteanu joacă zece partide. Face cinci dispute mari, cinci dispute proaste. Lucrul îl pune pe gânduri. Nu înțelege cum poate juca inegal. Incepe să se antreneze mai serios, să-și verifice forma, să-și analizeze partenerii. Studiu interesant pentru jucător care descoperă că footballul nu este numai sport de picioare ci și de cap.

Studiază atent partenerii, caută mereu cea mai bună situație în câmp și găsește rezultate interesante dela match la match.

«Universitatea» câștigă campionatul Div. A, seria B și face faimoasele matchuri finale cu Ripensia, căreia îi cedează cu 3-4 la Timișoara și în revanșa la Cluj, încheie 1-1.

„Să știi, să poți, să vrei, dictonul jucătorului de foot - ball

Este epoca bună a lui Ploeșteanu. Din momentul în care a început să studieze foot-ball-ul, a rzumat capacitatea jucătorului la o formulă frumoasă: să știi, să poți, să vrei

Intr'adevăr, Silviu a conchis că foot-ball-ul se învață. Jocul este un studiu ca șahul. Dacă știi să-l joci, dacă poți să execuți mișcarea și în fine, dacă vrei să-l joci, e exclus să nu progresezi. Deviza aceasta a urmat-o cu sfințenie și a ajuns să fie recunoscut ca unul din cei mai buni interi din țară.

Ne aflăm în 1935 și C. F. R. din București întreprinde un turneu în Franța. Ploeșteanu și Sepi sunt invitați de feroviari care au avut de de jucat 16 matchuri. Din echipă făceau parte Chiroiu, Csomas, Barbu II, Vintilă, iar conducător a fost d. Bucur Bârsu

Este prima escapadă a vedetei în devenire și prima apropiere cu foot-ball-ul ca profesionist.

Astfel la Metz au fost învinși cu 6-1, echipa jucase prost, făcea impresie penibilă astfel că organizatorul turneului a anunțat că dacă în viitorul match nu vor învinge, vor fi retrimiși acasă.

Ce dorință mai mare o poate avea un jucător decât să vadă Parisul? Dacă cedau în următoarea partidă ar fi luat calea înapoi. Să fii în Franța, să nu vezi Parisul...

Au intrat pe teren contra lui «Olympique Lille», pe atunci echipa de vază a Franței. A fost un joc ertrem de dur. Cel mai curajos a fost Ploeșteanu care făcea de dorul Parisului, exces de zel. In repriza a doua a fost eliminat, dar C F. R. a învins cu 2-1..

Au trecut Nissa, Monte Carlo, Marseille și apoi pe linia P. O. M. în șase ore la Paris.

Paris, terrible paysage

Orașul lumină a fost o revelație pentru studentul dela Cluj. Rătăcind prin Bulevards des Italiens, prin Montmarte, Place dela Concorde, Eiffel, abia se putea obișnui cu ideia că seara trebuie să vadă luminile orașului prin fereastra hotelului. Nu a rezistat tentației să evadeze și seară, după ce toată lumea se culca, Silviu se furișa tiptil pe culoare și fugea la prima stație de Metro.

Până la «St. Michel» nu răsufla. Urca încet bulevardul și rătăcea prin Cartierul Latin.

La «Copoulade», la «Biarritz» sau «Chez Dupont»! a învățat viața studentului parizian cu cea mai frumoasă boemă din lume.

Și acum când visează la aceste nopți le evocă:

Dans ce terrible paysage,
Que jamais oeil mortel ne vit,
Ce matin encore l'image
Vague et lontain, me ravit.

Parisul i-a deschis dorul de lume, de călătorie, de viață.

Apoi antibes cu palmierii minunați, cu soare mediteranian care încălzește inima unui tânăr sentimental, i-au prilejuit noui gânduri.

Calais, oraș rigid, cu atmosferă provincială, l'a adus la realitate.

Jucau împotriva echipei locale și conduceau cu 4-0. Victorie sigură, netă. Chiroiu bolnav, a fost înlocuit cu Kușca, un băiat de treabă, dar maniac: face handsuri.

A pus mâna de patru ori pe minge și lucru curios, Mac Gowen, un englez din echipa adversă a tras toate patru shoturi, egalând situația.

Vintilă juca extremă dreapta. Fugea atunci mai tare decât acum. S'a înțeles de minune cu Ploeșteanu cu care a legat o prietenie trainică. Pe teren, acum sunt adversari și încă ce adversari.

Intoarcerea la Cluj a însemnat un triumf. Au câștigat 10 partide din 16. Toate «șepcile roșii» au venit la gară să primească pe Sepi și Ploeșteanu. Un entuziasm de nedescris a domnit când trenul s'a oprit în gară. In «Patria» a apărut o scrisoare de mulțumire a clubului C. F. R. și cei doi erau figuri populare în capitala Ardealului.

Turneul din Finlanda

A urmat al doilea turneu în Finlanda cu Universitatea. «Țara celor o mie de lacuri» a trezit noui dorinte, noui plăceri. Dar n'ar mai călători pe mare, căci Baltica, deobiceiu calmă, i-a produs un rău de mare care nu-l va uita o viață întreagă. Au câștigat 12 matchuri, au pierdut 2. Ploeșteanu a marcat 19 goaluri, capul listei fiind deținut de Szanislo cu 20.

Reîntorși, au început să lupte pentru menținerea echipei în Divizie. «U», formația lor, era amenințată cu retrogradarea. Ultimul match, cel mai periculos era de jucat cu Ripensia, adversar greu de învins.

Conducerea clubului, în frunte cu entuziastul domn dr. Buteanu a ținut băieților discursuri imense și lacrimogene.

— Luptați, băieți, pentru gloria noastră! E ultima șansă..

Lupta a fost într'adevăr mare. Era 0-0 în repriza a doua, 20 de minute înainte de final au rămas în zece oameni, Surlașiu fiind eliminat.

— «E momentul meu a gândit Ploeșteanu. A început să conducă balonul, să înșele apărarea. Burger nu lăsa nimic să treacă. Odată, de două ori, dar a treia oară Ploeșteanu și-a luat inima în dinți și a tras oltenește ca pe vremea jocurilor de miuță la liceu și... Pavlovici a fost învins. Universitatea a câștigat cu 1-0 și a scăpat de retrogradare.

Venus, echipa camaraderiei

1937. Este anul care determină consacrarea lui Silviu Ploeșteanu. A rămas la «Universitatea» până aproape de căderea clubului în Divizia B. Plecarea lui Sfera, la București, și încă multe alte lucruri au destrămat reduta dela Nord

A ascultat sfatul prietenesc al lui Lazăr Sfera și într'o bună zi a poposit împreună cu Gain la București. Au semnat la «Venus» și au creiat în acest club atmosfera de prietenie începută la «U»

A urmat ascensiunea și Ploeșteanu a putut să-și facă un bilanț impresionant. La 25 ani a jucat de 5 ori în echipa națională A. și de trei ori la B.

La «Venus» a început adevărata școală de foot-ball. Și-a dat din nou seamă că soccerul este joc de posibilități infinite. A evitat mecanizarea căci după concepția sa, footbli-ul nu este un balet unde toată lumea ridică piciorul în acelaș timp. Esențialul, spiritul de omogenitate, și-l adoptează după parteneri.

Adoră numai postul de inter. Socotește că numai în acest post se poate deci nșa întreaga gamă de posibilități, toată variația jocului. Nu suferă să joace niciodată extremă

Omul

Ploeșteanu este astăzi om așezat, însurat cum șade bine unui sentimental, cu fata care a iubit-o în anii de studențime. Il pasionează fcotballul așa cum îl atrage dorul de cultură. Printre puținii footballiști intelectuali, citește cu pasiune literatura română ca și cea străină.

Tip complex, se adaptează prozei lui Ionel Teodoreanu pe care îl prețuiește enorm. Vorbește de «Fundacul Varlamului» cu acelaș entuziasm cu care ne vorbește de football. Intre englezi, i-a plăcut în adolescență Rudjard Kipling, iar acum îl cercetează pe Charles Morgan. Este un admirator profund al literaturei franceze.

Se odihnește citind și se amuză copios de romane polițiste. Il pasionează deslegarea unei enigme la fel cum îl concentrează o teorie de football.

Pentru Ploeșteanu jucătorii de football au pe teren aceiași atitudine care o au în viață. Cel care nu are fantezie în match, nu are nici în toate zilele. Strategul va fi iscusit și pe teren. In jocul footballistului, ghicește omul. Și are dreptate.

Își admiră adversarii și colegii. Are un cult pentru jocul lui Bodola și Baratky. Admiră pe Humis și Burger, prețuește pe Demetrovici și are o stimă nețărmurită pentru Sfera.

Pentru Silviu Ploeșteanu, footballul este un viciu.

O mărturisește singur.

„Taurul Inaripat", football club, câștigă primul b rfa l...

Iată-l scăpat de vremea pruncieci, sărit vremelnic pe băncile unei clase primare a școlii Obădeanu, pe unde au trecut mai toți craiovenii zilelor noastre. Primul contact cu lumea nu l'a înspăimântat. Și-a privit colegii cu ochii săi mici, s'a pitit într'un fund de bancă și a stat acolo modest, tăcut așa cum îl vedeți și acum.

Abecedarul, cartea de cetire au fost obstacole ușoare pentru acest băiețaș pus pe fapte de smeu.

Au trecut repede anii. Vor trece și în viitor.

Il găsim pe Silviu Ploeșteanu cu șapca de licean a liceului Carol I.

Nimic nu s'a schimbat din prichindelul școlii Obădeanu. Poate numai dorința de a evada cât mai des în după mesele libere, pe maidanul din str. Bechet unde băieții băteau o minge de cârpă; cică jucau football.

Intr'o bună zi apare cotcarul mahalalei *Ion Munteanu*, care pe atunci nu purta porecla de EGO, care i-a glorificat numele. Ego-ul de mai târziu, etern reformator și neobosit căutător a adunat băieții la sfat. Erau GORGORIN, un flăcău în devenire, cu pantalonașii rupți, IONESCU I, II și III, familie numeroasă și footballistă, CIGORIN, nume cunoscut în soccerul craiovean și mulți alții.

— Măi băieți, își începe Ego discursul. Facem o echipă de football. Dați fiecare o «băncuță» să avem fonduri și provocăm toată Craiova.

Așa a luat ființă «TAURUL INARIPAT», echipă de football, popsietara unei faimoase mingi de cârpă, legată strâns cu sfoară și care se consacră în matchuri de miuță, cu 7 jucători ,sistem craiovean..

La «F. C. Taurul Inaripat» a început să joace Silviu Ploeșteanu. Aci a învățat să dribleze, să spargă geamurile vecinilor din curte, cu shoturi peste bara imaginată de o șapcă a liceului Carol I. Aci și-a legănat visurile, aci a învățat să plătească o băncuță cotizație pe lună, pe care casierul Ego Munteanu, prestidigitator rutinat, o transforma în pistil la bracagiul din colț.

Aci a jucat primul campionat de miuță, cucerind un burlan ruginit, cu aspect de cupă care înseamnă și astăzi una din amintirile frumoase ale unei copilării.

Cluburile din „Mitologie"

Prima competiție mare a jucat-o în clasa a patra de liceu. PROFESORUL NANU, azi trecut în lumea celor drepți, a oferit o cupă pentru clasele gimnaziului. Lupta smeilor a durat trei zile. Lumea școlară a uitat de tema la matematici, de conjugări la latină. In amurgul zilei a treia, finala se disputa între clasele IV A. și IV B. Matchul a durat mult și un învingător tot n'a ieșit. S'au făcut prelungiri și aproape de sfârșit, FLOREȘTEANU, vărul lui Ploeșteanu, azi ofițer în armată, își foulteză ruda în careu. Scandal greu de potolit.. Iată un 11 m. Primul său penalty și Ploeșteanu marchează imparabil, aducând victoria clasei sale.

Fericirea nu cunoaște margini la 14 ani. Ego Munteanu a găsit urgent soluția:

— Fraților! Suntem o echipă mare. Să facem un club nou. Diseară caut în Mitologie un nume pentru clubul nostru.

Ego a muncit toată noaptea să răsfoiască Miotlogia și a găsit: «JUNONA». Ese al doilea club al internaționalului de mai târziu care însă își va schimba numele în măsură ce Ego citea Mitologia..

O vedetă de 14 ani

Penaltyul din cupa liceului a fost discutat mult în cetatea banilor. Halful centru al clasei a patra, Silviu Ploeșteanu devenise un nume cunoscut.

Intro' bună zi, Anghel Dumitrescu dela Craiovan, l'a luat binișor de mână și i-a spus că ar putea juca în marele club oltean. Silviu n'a așteptat mult și la 14 ani îl vedem în prima echipă a Craiovanului. Un prichindel senzațional half centru...

Exact două mtchuri a putut juca Silviu în noua sa echipă. In primul face 1-1 cu Oltul, iar în al doilea s'a petrecut marea catastrofă. Craiovan a căzut să joace cu «Jiul» din Petroșani. Pe atunci minierii aveau în formație pe Kilianovici, Kiss, Medve, nume de mare rezonanță. Jiul era una din formațiile vedetă ale soccerului și a fost așteptată la Craiova cum se cuvine.

Orașul s'a adunat pe teren să încurajeze băieții. De prisos. Jiul a învins cu 11-1. Au trecut peste «prichindelul senzațional» ca Hanibal peste Alpi. De atunci n'a mai fost pus în echipa primă.

Silviu Ploeșteanu a gustat astfel pentru prima dată, cupa amară a înfrângerei.

Reșița, locul primelor succese

Craiova a rămas pentru jucătorul de astăzi, locul primelor bucurii și dureri. Are amintirea uliței copilăriei, cu case frumoase, cu castani imenși, cu liliac înflorit și toată veselia unor copii sburdalnici.

Intr'o bună zi s'a svonit în mahala, că familia Ploeșteanu pleacă la Reșița. Svonul a prins temeiu și mai curând decât se așteptau oamenii, «Ploeștenii» au luat drumul Banatului. In trenul care urca prima oară, Silviu a vărsat prima lacrimă de dorul copilăriei care apunea.

In noua sa reședință, Silviu a stat o bună bucată de vreme singur. Il copleșeau amintirile, îl obseda dorința de a-și revedea prietenii, Ego cu Mitologia, Gorgorin cu mingea miraculoasă și câți alții...

S'a trezit pe un teren unde niște băieți băteau mingea. La football-ul copiilor nu e nevoie de multă introducere, astfel că Silviu a început să-și dribleze nouii tovarăși cât ai clipi din ochi.

— Mă, oltene, știi că joci bine! Vrei să joci la noi?

Silviu a chibzuit, așa cum face când ia o hotărâre mai importantă. S'a decis, înfine și iată-l după un singur antrenament în prima echipă a U. D. R.-ului, spaima țării, alături de KILIANOVICI, LAKATOS, DEȘU.

Flăcăul nostru s'a cam emoționat când a trebuit să joace cu nume de legendă. Și-a luat inima în dinți și a cerut să joace înaintaș. U. D. R. juca în campionatul Timișoarei. Pe vremea aceia, la «Banatul» jucau DOBAI și SEPI; la «Politechnica» SFERA, GAIN, DEHELEANU, DOBOȘAN, toți jucători unul și unul.

1932, anul de glorie al footballului reșițan, căci micul Ploeșteanu care nu avea mai mult de 16 ani, sărea în spinarea lui Sfera care mai târziu va fi cel mai devotat prieten, și marca goaluri cu duiumul. Silviu trăgea oltenește și marca mereu. A ajuns goal-getterul Timișoarei, iar U. D. R. după ce a învins «Gloria», în apărarea căreia se găsea faimosul Ghiță Albu, a intrat în finala campionatului național cu «Venus», o stea care se ridica.

„Troica Venusnlui" și Heidelbergul din Ardeal

Matchul dela București a fost lupta pe care o aștepta cu înfrigurare. Faima fraților Vâlcov, «troica Bucureștilor» s'a întins dealungul țărei și Ploeșteanu abia aștepta să-i vadă. N'a dormit toată noaptea. L'a cuprins neliniștea jocului de a doua zi. Pe teren a uitat de oboseală, de tot și a declanșat lupta cea mare.

«Troica Venusului» a învins cu 3-0 și U. D. R., un finalist glorios a făcut cale întoarsă.

Au trecut lunile așa cum trece fiecare lucru din viață. Intre examene și jocuri de football, Silviu a lăsat în urmă doi ani. Iată-l cu liceul terminat, în pragul unei vieți studențești pe care nu știa unde s'o înceapă.

La București? la Cluj? la Iași? Studenții jucători de football timișoreni erau mai toți la Cluj, pe atunci o adevărată cetate a soccerului românesc.

Aci a poposit și Ploeșteanu în toamna anului 1934. A fost primit de d. maior Băleanu și Eug. Hațieganu, care l'au dat în primire băieților. Banda era formată și condusă de Sfera. Componenții: Sepci Gain, Tabacu, Surlașiu, Ghilezan, toți flăcăi veseli.

Clujul este primul contact cu viața studențească, cu boema unei tinereți pe care nu o va uita ușor. Ceiace este Heidelbergul pentru generațiile germane, înseamnă Clujul pentru studenții ardeleni. Prietenia și dragostea se înfiripă cu tot entuziasmul tinereții. Cu șapca roșie trasă strengărește peste ochi, cu mâinele în buzunar, studentul trece nepăsător. Își trăiește cele mai frumoase zile ale tinereții, le soarbe cu nesațiu. Libertatea primei adolescenți.

Anglia a învins Scoția 2-1 (0-1)

(Continure din pag. 1-a)

de o greșală scoțiană, egalând dela 12 m. distanță.

MAI SUNT 5 MINUTE

Scoțienii, întărâtați atacă furios, Bill Morris salvează cu capul printr'un plonjeon, un punct gata făcut. Hall și-a revenit, Matthews îl driblează cum vrea pe Cummings și creiază situații ultra-periculoase, Lawton la fel. Goulien prezintă lui Lawton o șansă unică, dar acesta trage alături. Poarta scoțiană este asediată. Mai sunt 5 minute. Matthews își întrece toți adversarii și trage dela 12 m. pe jos. Dawson, desigur cel mai bun portar din lume, salvează extraordinar. Și inevitabilul se întâmplă.

Matthews driblează din nou pe Cummings, centrează precis, Baxter nu poate să ajungă mingea și Lawton, dela 6 metri, marchează imparabil cu capul în colțul porții!

DE CE A PIERDUT SCOȚIA

Cum a dominat Scoția în prima repriză, așa a dominat Anglia în a doua. Stan Matthews, care în prima repriză fusese un «Stănică cel dribleur» a adoptat o metodă mai eficace după pauză, și acest extraordinar jucător a contribuit mult la victorie. La fel, Tommy Lawton *a dominat pe Baxter în repriza a doua, jucând superb.* Stan Cullis, *vestitul centru-half, după un început slab, a stăpânit terenul, anihilând mișcările combinate ale scoțienilor. Iar apărarea a funcționat excelent după ce a surmontat panica dela început. Eddie Hapgood n'a putut fi decât foarte rar depășit de rapidul Mc. Spadgen.*

Rezultatul acesta este de bun augur pentru turneul continental.

Poate Scoția a pierdut pentrucă n'a fost utilizat cunoștința noastră Andrew Picattie, fundaș stânga dela Preston, care știe să joace contra lui Matthews. Toți își vor aminti de acest formidabil fundaș, de departe superior lui Sesta.

Azi se selecționează echipa națională de rugby

(Continuare din pagina 1)

Turul este cel mai rezistent pentru un joc de strictă apărare. Cum nu este cazul unui joc defensiv la Roma, pentru oricine se impun: *Mărculescu* și *Diamandi*. Ambii sunt iuți și cu joc variat.

Linia treia. In acest post se vor lua patru jucători. Se impune prin experiența și jocul lor complect: *Tanoviceanu. Irimia, Gică Ionescu* și *Virgil Anastasiade* In discuție ar mai putea intra Riegler și Vasile Niculescu. Cel de al doilea are însă contra sa performanța din turneul european iar primul nu are suficientă rezistență la un joc dur.

Linia doua. Un titular avem în *Burlescu.* Al doilea om urmează a fi ales. *Mateescu* nu poate fi pus în discuție pentru un simplu motiv că este indisponibil. Mai rămân trei nume pentru al doilea loc: *Cameniță, Krantz* și *Crivăț.* Noi preferăm pe *Cameniță* pentru motivul că este și un bun jucător în jocul deschis.

Linia întâia. Bârsan se impune prin experiență. Pentru al doilea loc discuția se poartă asupra lui *Kurtzbauer* și *Slobozianu.* Am prefera pe primul, însă comisiunea de selecție are datoria să se intereseze înainte de selecție dacă este disponibil, spre a nu se expune la surprize. In orice caz și Slobozianu trebuește luat.

Taloneur. Bolțeanu este cel mai bun din țară. Și la el se pune însă discuțiunea asupra disponibilității. Nu a mai jucat din turneul din Germania și azi urmează să fie văzut. In orice caz, cum la Roma pleacă doi taloneuri, *Bolțeanu* și *Tanase* nu au contracandidați.

In cazul în care Bolțeanu ar fi indisponibil, credem că ar trebui luat la Roma un singur taloneur, — Tanase — și în locul lui Bolțeanu să se ia un al doilea fundaș, în speță *Tudor Ioan.*

In concluziune, având în vedere indisponibilitatea celor trei jucători, creiată de măsura președintelui F. R. R., măsură întemeiată, credem că lotul de 20 jucători ce urmează a face deplasarea la Roma ar trebui format din: *Moldoveanu, Calistrat, Andreeș, Sadoveanu, Nicu Nicolau, Damian Ascanio, Popa Ion, Mărculescu Eustațiu, Telu Diamandi, Tanoviceanu N, Irimia Ion, Gică Ionescu, Virgil Anastasiade, Burlescu Simion, Radu Cameniță, Bârsan, Kurtzbauer, Slobozianu, Tanase, Bolțeanu (Tudor Ioan).*

LUPTE

O reuniune la 23 Aprilie

Secția de lupte «greco-romane» a grupărei «C. F. R.» organizează pe data de 23 Aprilie, o reuniune, în sala proprie depe stadionul «Giulești».

Pe program figurează cei mai buni luptători ai sălilor din București.

Astfel se pot cita: Oprea, Baty Valentin, Constantin, Vințeanu, Bodeanoff, etc.

Intrarea la reuniune va fi liberă.

„Gazeta Sporturilor" caută corespondenți

CAUTAM CORESPONDENȚI DESTOINICI IN URMATOARELE ORAȘE:

Alexandria, Aiud, Arad, Blaj, Brad, Bistrița, Botoșani, Buzău, Curtea de Argeș, Caracal, Careii Marii, Deta, Dorohoi, Fetești, Făgăraș, Mizil, Odorhei, Orșova, Ocna Mureșului, Ochiuri, Pașcani, Roșiori, Reni, R.-Sărat, Rădăuți, Salonta, Turda, Tulcea, Uioara, Urziceni, Zărnești.

OFERTELE INSOȚITE DE CORESPONDENȚE DE PROBA VOR FI TRIMISE LA «GAZETA SPORTURILOR», BUCUREȘTI, STR. ANGHEL SALIGNY No. 2.